
DIE APOSTOLIESE GELOFSBELYDENIS [20]

No. E285

*waarvandaan Hy sal kom om die
lewendes en die dooies te oordeel*

Hieroor is God se Woord baie duidelik: *ook diegene wat in Christus sterf, sal die eindoordeel moet deurgaen.* En hulle sal aan presies dieselfde norme gemeet word as die ongelowiges. "God trek immers niemand voor nie" (Rm 2:11). Hy het nie witbroodjies nie. Hy meet nie met dubbele standaarde nie.

In 'n sin is die Christelike lewe hier en nou niks anders nie as die Here God se gereedmaking van Sy kinders vir daardie dag van afrekening. Hy werk nou heiligmakend só in die uitverkorenes dat nie 'n enkele een van hulle op daardie dag verleë sal staan nie. Selfs diegene wat verwerp word - sêlfs die duiwel - sal op daardie dag geen fout kan vind met die feit dat miljoene ewige loon ontvang nie. God se vyande sal moet toegee: elkeen - gered en ongered - ontvang presies in ooreenstemming met die lewe wat hy of sy in hierdie lewe gely het.

Laat ons nooit die volle evangelie vergeet nie: *Ja, ons word gered uit genade alleen, op grond van Christus se verdienste alleen, en deurgeloof alleen. En oor hierdie mees fundamentele kant van ons verlossing sal ons nooit kan ophou juig nie. Maar ons mag nie hier stop nie. Ons word eweneens gered tót heiligheid, goeie werke en gehoorsaamheid - en daarom uiteindelik ook vólgens die lewe van geregtigheid waartoe die Heilige Gees ons in staat gestel het, nadat Hy ons geroep en wederbaar het vanuit 'n God-vermydende hartsgesteldheid en 'n*

selfgesentreerde lewe.

Die eindoordeel het twee komponente

❑ Eerstens praat die Skrif oor die skeiding van diegene wat gered is en diegene wat nie gered is nie - soos byvoorbeeld in Mt 25:31-46, waar die skape en bokke van mekaar afgekeer word. Onmiskenbaar duidelik geskied dit op grond van die lewens wat die mense geleef het (vgl. Rm 2:6-11).

❑ Tweedens praat die Skrif van 'n beoordeling van *gelowiges* se lewens met die oog op ewige loon (Mt 10:42; Mk 9:41; Lk 14:12-14; 1Kor 3:10-15; Ef 6:8; 2Jh 8). Uitdruklik verklaar 1Kor 3:15 dat die werk wat jy vir die Here doen, maar nie reg doen nie, verbrand sal word - maar dat jy self tog, ten spyte daarvan, gered sal word (mits, natuurlik, jy deur 'n ware geloof met Christus verenig is).

2 Kor 5:10

Hierdie vers sny meeste van die beginsels aan wat ter sprake is as ons 'n Bybelse perspektief op die eindoordeel wil bekom.

❑ Die vers begin met "want" (OAV) of "immers" (NAV). Dit verduidelik dus die voorafgaande.

❑ Ook v.9 hou verband met die voorafgaande ("Daarom", OAV). Paulus skryf na aanleiding van die komende dood en die implikasies daarvan (1-8).

- As die apostel sê hy het net een wens (NAV), naamlik om te lewe soos die Here wil, gebruik hy 'n woord wat beteken *om ambisieus te wees*. Dit is dus sy brandende hartstog om in alles wat hy doen die Here te behaag.

❑ Ons "almal" moet voor die regterstoel verskyn - selfs Paulus en die ander apostels. Vir een en elkeen sal daar dus 'n dag van afrekening kom.

Ons wat in Christus is kan en moet ons verheug in die wonder van onomkeerbare regverdiging en die sekere vooruitsig op ons komende heerlikmaking. Maar dit onthef ons nie van die gewigtige verantwoordelikheid om lewenslank en puntenerig in die lig van Christus se komende regterstoel te leef nie.

- Sekerlik is dankbaarheid vir die Here se groot verlossingsdade genoegsame rede vir 'n lewe wat dit najaag om Hom te behaag en verheerlik. Maar daar is nóg 'n rede: *my lewe hier en nou bepaal my loon, al dan nie, in die hiernamaals!*

❑ As die apostel skryf dat ons voor Christus sal "verskyn", gebruik hy 'n sterk woord: ons sal blootgelê word, gestroop van elke fasade van ordentlikheid - om totaal en volledig geopenbaar te word vir wie en wat ons was.

❑ "Elkeen sal ontvang" volgens wat hy of sy tydens hierdie aardse lewe gedoen het. Eintlik wil die Grieks sê dat 'n mens dit sal *terug ontvang*. Dit sinspeel op onpartydige en regverdige beoordeling.

❑ Voorts bied 'n versigtige lees van die teks nog 'n belangrike perspektief - op twee maniere.

- Die werkwoord "gedoen" is 'n eenvoudige verlede tyd. Vanaf die regterstoel word dus teruggekyk op iemand se lewe as 'n eenheid, as 'n geheel. Dit gaan oor wat jy tipies gedoen het.

- Paulus skryf, letterlik: ons sal die *dinge* (meervoud) terug ontvang wat in die liggaam gedoen is, of *dit* (enkelvoud) goed was of kwaad.

Hierdie oorgang van die meervoud na die enkelvoud is verrassend en sprekend. Wat dit wil tuisbring, is dat, hoewel niks die beoordeling sal ontglip nie (*dinge, meervoud*), sal ons lewens en daade as 'n geheel beskou word (*enkelvoud*).

• Opgesom: geen enkele daad of versuim kan met sekerheid uitwys of iemand genade ontvang het nie. Nee, al die besonderhede van ons lewens gesamentlik - ons tipiese gedrag - wys uit wie ons werklik in ons diepste wese is.

Ons lewe, nadat ons met Christus verenig is, sal dus as 'n geheel beoordeel word - en dit sal nie net uitwys of ek inderdaad deur die Gees van God herskep is nie, maar dit sal ook my loon bepaal.

❑ Die "kwaad", wat die teendeel van "goed" is, beteken eintlik *waardeloos*. Dit bevestig die res van die Nuwe Testament se getuienis dat die regterstoel vir die Here se kinders nie 'n strafbank sal wees om 'n vonnis uit te meet nie. Nee, dis 'n waardebeplanning om uitspraak te gee oor die *loon* wat elke dissipel van Jesus moet kry.

Gelowiges moet die eindoordeel dus positief en vol verwagting benader, nie negatief nie.

1Korintiërs 3:10-15

❑ Elke gelowige bou uiteraard op die fondament wat reeds gelê is - op Jesus Christus (11). Daarom is ewige redding nie hier in die gedrang nie. Wie nie op Hóm bou nie, is vanselfsprekend nie gered nie.

❑ Maar elkeen moet oppas hóé hy bou (10b). Ons werk gaan immers "aan die lig kom". Dis dieselfde begrip as wat ons in 2Kor 5:10 raakgeloop het: ons werk sal blootgelê word; dit sal gesien word vir presies wat dit was.

❑ Die beeld van bouwerk word gebruik. Hóé ons bou, sal deur vuur getoets word - dus deur en deur. Slegs as ons kwaliteitsmateriaal gebruik, sal ons loon kry. Verbrand ons werk egter, sal ons nie beloon word nie - hoewel ons self gered sal word.

❑ Dis so duidelik soos daglig: dit gaan nie hier oor

ewige redding of verlorenheid nie - asof regverdiging in Christus voorlopig en omkeerbaar is. Nee, dit gaan oor die bepaling van loon. Wat hier beskryf word, is die prysuitdeling. Die wedloop is verby; nou moet die lourierkrans omgehang word.

'n Betekenisvolle woord

❑ In 1Kor 3:13 skryf die apostel dat die gehalte van elkeen se werk "getoets" sal word - dit sal op die proef gestel word (OAV).

Daar is twee woorde in Grieks wat dui op die aanlê van 'n toets (Gr. *dokimazo* en *peirazo*). Laasgenoemde toets geskied met óf geen verwagting oor die uitkoms nie, óf dikwels met die verwagting van 'n negatiewe resultaat. Maar dis eersgenoemde woord wat hier gebruik word. En dikwels dui dit op 'n toets wat optimisties aangelê word - dat die uitkoms positief sal wees.¹

• In Lk 14:19 en Jh 6:6 word die betekenis van die woorde goed uitgebring.

Eersgenoemde vers vertel van 'n man wat nuwe osse wat hy gekoop het wil gaan "probeer". Hier word *dokimazo* gebruik. Die suggestie is dus dat hy nie kan wag om te sien hoe goed sy nuwe aanwas gaan vaar nie.

Jh 6 - die gedeelte oor die vermeerdering van die brood - gebruik daarenteen *peirazo*. Dis 'n toets wat die Here Jesus op Filippus aanlê - om sy kleingeloof uit te wys. Daar is 'n skare wat moet kos kry. Dan sê Jesus vir Sy dissipel, "Waar sal ons gaan kos koop?" As Filippus geloof gehad het, sou hy gesê het dat daar vyf broodjies en twee vissies is, en dat die Here dit sekerlik kan vermeerder.

1. George Berry, *A Dictionary of New Testament Synonyms*, Zondervan, 1979, p.37. Vergelyk ook Richard Trench, *Synonyms of the New Testament*, Eerdmans, 1976, p.278-281 en Kenneth Wuest, *Treasures from the Greek New Testament*, Eerdmans, 1973, p.126-131.

Maar Jesus weet hy het nie hierdie geloof nie en wil dit sagkens vir hom aan die verstand bring.

❑ Die vuurtoets eendag sal dus nie daarop gerig wees om alles wat sleg was in ons lewens uit te wys nie. Inteendeel, dit sal juis die goeie wil uitwys! (vandaar die gebruik van *dokimazo* in 1Kor 3:13). Dit sal niks wat beloon kan word wil oorslaan nie.

Vir God se kinders, ten spyte van die skrikwekkende gewigtigheid van die geleentheid, sal die eindoordeel tog ook 'n blye oomblik wees. Nee, meer nog, *dit sal gepaard gaan met onbeskryflike vreugde oor die wonderlike loon wat toegeken word! En ons praat nie net van 'n lourierkrans wat spoedig verwelk nie, ons praat van 'n welgeluksalige lewe, onbeskryflik in sy heerlijkheid, wat tot in alle ewigheid nie sal verbygaan nie.*

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

'n Apostel se gesindheid

❑ Die apostel Paulus het verstaan waarvan ons praat. Daarom het hy alle ywer aan die dag gelê om met goud, silwer en edelstene te bou. In sy Christelike wedloop het hy voluit gehardloop. Hieroor skryf hy in 1Kor 9:24-27.

❑ As hy in v.24 sê dat net één die prys kry, bedoel hy nie dat net een persoon eendag beloon sal word nie. Dis sy manier om te sê, aangesien net een in 'n gewone wedloop die wenprys kry, is alle atlete wat ernstig is, ingestel op die eerste plek. En dieselfde gesindheid van toewyding moet ons geestelike wedlope kenmerk. Ons moet dus *gaan vir goud!*

❑ Vergelyk mens v.27 in die OAV en die NAV, kom jy 'n verskil agter. Die NAV is 'n beter weergawe van Paulus se bedoeling. Hy sê nie dat

hy bang is om *verwerp* te word nie. Hy is nie bevrees dat hy verlore sal gaan nie. Daarvoor is hy té gevestig in Christus, té oortuig van die onomkeerbaarheid van regverdiging. Wat hy sê, is dat hy alles in die stryd werp sodat hy nie vir die prys gediskwalifiseer sal word nie (NIV). Hy wil nie loon inboet te wyte aan laksheid nie. Ten alle koste wil hy verhoed dat sy lewenswerk in rook opgaan.

□ Elkeen van ons het verskillende gawes en roepinge. In Paulus se geval moet hy die evangelie op skrif stel en dit ver en wyd verkondig. Om so getrou moontlik in die uitvoering van sy taak te wees, span hy al sy kragte in (1Kor 9:23).

□ Terug na 1Kor 3. As die apostel aan die begin van v.13 sê dat elkeen se werk aan die lig sal kom, is dit 'n duidelike suggestie dat die beoordeling baie deeglik sal wees. Alles sal in ag geneem word.

Onthou jy nog wat dit beteken as Paulus in 2Kor 5:10 sê dat ons voor die Here sal "verskyn". Die woord beteken om *blootgelê te word* - om gestroop te word van elke fassade van ordentlikheid.

Kennelik het Paulus die Here Jesus se waarskuwing baie ernstig opgeneem dat daar niks geheim is wat nie bekend sal word nie (Lk 12:1-3). Hy skryf in 1Kor 4:5 dat die Here die dinge wat in die duisternis verborge is, aan die lig sal bring en die bedoelings van die hart sal blootlê. Na aanleiding daarvan sal elkeen dan lof van God ontvang - meer of minder.

Sien jy, hier kom die positiewe al wéér na vore. Elke keer as ék die voorafgaande woorde lees, wil my keel toetrek. Maar dan verras Paulus ons: voorop in sy gedagtes is nie verleentheid en verlies wat sal volg op blootlegging nie, maar lof - *lof!*

□ Let laastens daarop dat Paulus presies geweet het waaroor dit gaan en wat sy lewenstaak is. Hy ken die reëls. Hy weet wat beloon sal word en wat waardeloos is. Sy teiken is vlymskerp voor hom afgeëts (26). Hy is gefokus; hy mors nie tyd en

energie op beuselagtighede nie.

Nou sal talle van julle vir my sê, dis juis my probleem, ek weet nie wat my roeping is nie. Wat is die Here se wil vir my lewe? Wel, dis 'n baie groot seën as mens jou nis in die koninkryk gevind het - hoe vroeër hoe beter. Maar vir talle kom dit eers met toenemende ervaring en ouderdom.

Maar, sal jy dalk sê, wat moet ek intussen doen? Moet ek bloot maar wag? Allermens!

As mens die Bybel versigtig lees, sien jy dat die beoordeling op daardie dag veral sekere dinge in ag sal neem. Laat ons daarvolgens leef, en ons kan verseker wees dat die regterstoel van Christus 'n wonderlike prysuitdeling vir ons sal wees.

Die maatstawwe van die eindoordeel

1. Ons getrouheid en gehoorsaamheid.

In die gelykenis van die talente sê die eienaar vir die slawe wat hy beloon: "Mooi so! Jy is 'n goeie en *getroue* slaaf. Oor min was jy getrou, oor baie sal ek jou aanstel." (Mt 25:21, 23).

Hierdie slawe het hulle baas se opdragte ernstig opgeneem en puntenerig uitgeleef. Sý belange was vir hulle voorop, nie hulle eie gerief of voordeel nie.

Dis waarom Jesus in Jh 12:48 sê dat Sy woorde op daardie dag die ongehoorsames sal oordeel. *Ons sal aan die Here se opdragte geoordeel word!*

2. Ons motiewe en gerigthede

By meer as een geleentheid bring die Here Jesus ons motiewe hier en nou, en ons ewige loon eendag, in direkte verband (Mt 6:1; Lk 12:1-3). Gaan dit vir jou vandag oor die goedkeuring en eer van mense, sal jy alle loon eendag verbeur. Speel jy nou vir die pawiljoene, sal jy dán bedroë daarvan afkom.

Hier is die beginsel: ek en jy moet besluit waar en wanneer ons ons loon wil hê: hier of daar, nou of dan. Die wêreld is bereid om dadelik uit te betaal. Maar as jy in die hemel belê sal jy in geloof moet wag. Maar God se Woord verseker ons dat die

dividende meer as die moeite werd sal wees.

Vir seker is dit nie sonder betekenis nie dat die Woord van God in hierdie verband 'n besondere klem laat val op die belangrikheid van materiële uitdeling. Dít is een van die uitnemende maniere om skatte in die hemel te vergader (Mt 6:19-20; Lk 12:31-33; Lk 18:22; 1Tm 6:17-19).

Daar is dus twee beleggingsalternatiewe voor ons. Die een se se dividende betaal nog in hierdie lewe uit, maar die sekuriteit is bedenklik. Die ander se sekuriteit is absoluut en die opbrengs duiselingwekkend. Maar mens moet in die geloof daarvoor wag, soms baie lank.

3. Ons lig en geleentheid

In die gelykenis van die waaksame slaaf, sê die Here Jesus dat die slaaf wat goed weet wat sy baas wil hê, maar dit nie doen nie, 'n swaar straf sal kry. Daarenteen sal die een wat te wyte aan onkunde nie doen wat die baas wil hê nie, 'n veel ligter straf sal kry. Hier is dus die beginsel: "Van elkeen aan wie baie gegee is, sal baie geëis word" (Lk 12:47-48).

4. Ons gesindhede

In 1Kor 9 skryf Paulus oor die feit dat hy die evangelie *uit eie keuse* verkondig. Daarom doen hy dit kosteloos. Hy weet immers dat die loon wat hy nou van die hand wys wel eendag in die hiernamaals aan hom uitbetaal sal word (9:14-18).

In 2Kor 9 gaan dit nogeens oor geld en ewige loon. Wie volop saai, sal volop maai. En in die besonder is dit belangrik om *blymoedig en vrywillig* te saai - want by uitstek is dit die uitdeler vir wie God lief is, wat Hy in hierdie lewe sal versorg, en wat eendag volop sal oes (9:6-8).

Vyf punte van toepassing

1. Sien jy die kontinuïteit, die deurlopenheid tussen hierdie lewe en die lewe hierna?

As die graad van jou heerlikheid eendag afhang van

jou getrouheid en toewyding in hierdie lewe, moet jy as persoon en individu mos bly voortbestaan. Jy sal dus jou identiteit behou - net soos die Here Jesus nadat Hy opgestaan het.

In antwoord op sekere dwaalleraars wat beweer het dat 'n ander liggaam as my huidige eendag sal opstaan, sê die ou kerkvader, Chrisostomus: "Hoe so? Sê my, sal één sondig en 'n ander gestraf word; sal één goed doen en 'n ander gekroon word?"

2. Sien jy die noodsaak van wedergeboorte?

Wedergeboorte is 'n hartsverandering - jou diepste wese word herskep. En dit alleen kan 'n sondegevalle mens se verdorwenheid só verander dat geregtigheid die tipiese van sy lewe word.

3. Let op die hartsgesteldheid wat die feit van die komende regterstoel in Paulus verwek.

Hy gaan in 2Kor 5:11 voort: "Omdat ons dan *die vrees van die Here* ken" (OAV). Omdat daar 'n onontkombare wetmatigheid is, naamlik dat baie vereis word van diegene wat baie ontvang het - is die vooruitsig op die regterstoel vir 'n Christen enorm gewichtig. Hoeveel het ons nie immers ontvang nie! Hoeveel ontvang ons nie steeds nie!

Laat die volle gewig hiervan lewenslank op jou hart druk: *wat ek in hierdie lewe saai, sal ek tot in alle ewigheid maai; die kwaliteit van die saad wat ek nou saai, bepaal vir ewig die kwaliteit van my loon!*

4. Van alle mense is ons die allerlaastes wat kan kla dat ons beoordeel gaan word.

Is ons nie herskep sodat ons heilig en godvrugtig kan lewe nie? Is God se wette nie op die tafels van ons harte gegraveer nie? Werk die Gees van die Here nie nou só in ons dat ons eendag vir die loon kan kwalifiseer nie?

Waarlik, niks is meer redelik as die oproepe en imperatiewe van die Nuwe Testament nie. "Gee julleself aan God as lewende en heilige offers wat vir Hom aanneemlik is" (Rm 12:1). "Julle het die Heilige Gees, wat in julle woon, van God ontvang,

en julle behoort nie aan julleself nie: julle is gekoop, en die prys is betaal. Julle moet God dus in julle liggaam verheerlik" (1Kor 6:19-20).

5. Al is dit ék wat beloon sal word, is dit die Here alleen wat die eer daarvoor moet kry.

In Op 4:8-11 lees ons van die vier-en-twintig ouderlinge wat hulle krone voor die troon van die Here terugplaas. Dis hulle *stefanoi* (Gr.), oftewel lourierkrans, simbool van die prys wat oorwinnaars in die Christelike wedloop ontvang. En dan breek hulle in 'n wonderlike lofuiting uit: "U is waardig ..."

Waarom gee hulle hul krone terug? Omdat hulle besef dat hulle die prys en loon wat hulle vir hierdie lewe se getroue volharding ontvang het, hoegenaamd nie self verdien nie. Dit is Gód se werk in hulle wat beloon is. Was elke oorwinnaarstree van hulle wedloop nie 'n genadegawe nie?

Laat ons dus altyd onthou: elke stukkie godsvrug in my lewe is ten diepste die werk van Christus in my. Onthou, dis ten diepste nie ék wat gekroon gaan word nie, maar Christus in my.

Wat leer dit dan vir jou en vir my? As mens die wenpaal seëvierend wil bereik, moet jy leer om gelowig in die krag van God se Gees te leef en te werk. *God gee die oorvloed van Sy gawes by die wenpaal, omdat ons in die geloof Sy gawes op die baan aangeneem het.*

TEN SLOTTE

□ 'n Laaste vraag: As mens na hierdie maatstawwe kyk, is dit duidelik dat baie "Christene" nie die toets sal slaag nie. Hoe is dit dan dat Paulus, as hy oor die eindoordeel praat, soos klokslag die klem laat val op die sekerheid van beloning?

Die antwoord is eenvoudig. Sy versekeringe oor ewige loon skryf hy aan wedergebore mense. En hy weet dat die hartsverandering wat die wedergeboorte bewerkstellig, só diepgaande is dat elke wedergeborene, ten spyte van baie

oorblywende gebrokenheid, tog deeglik aan die maatstawwe vir beloning voldoen.

□ 'n Laaste konklusie: Sien jy nou, wat die Here Jesus in ag gaan neem tydens Sy evaluering met die oog op ons ewige loon, is nie net ons *dade* nie, maar ook ons *geleenthede*; nie net wat ons *was* nie, maar ook wat ons *kon gewees het*; nie net wat ons *bereik* het nie, maar ook wat ons *nagejaag* het; nie net wat ons *gedoen* het nie, maar ook wat ons *nagelaat* het; nie net die *getal* van ons goeie werke nie, maar ook die *gewig* daarvan.

Uiteindelik sal dit die vraag wees: *tot watter mate was ek gelykvormig aan Sy beeld - in my hartsgesindhede en in my daede?*

Nico van der Walt

- Nico v/d Walt onderskryf die historiese, interasionale en reformatoriese 1689 Baptistebelydenis, asook die Belydenis van Sola 5, 'n assosiasie van Godgesentreerde evangeliese gelowiges in meer as 'n halfdosyn lande in Afrika suid van die ewenaar.
- Subskripsies, adresveranderings, kansellaries en korrespondensie: Postnet Suite No. 148, Privaatsak X1, Northcliff, 2115, Suid-Afrika. E: nico_van_der_walt@reformed.org.za; Tel. 011 476 2907; 082 848 9396.
- Blogs: www.e-preke.blogspot.com (met skakels na nóg 4 blogs)
- Weekliks word 'n preek/studiestuk soos hierdie wêreldwyd en gratis in Afrikaans en Engels per e-pos gestuur aan mense wat dit persoonlik aangevra het.
- Geen kopiereg. Dupliseer of preek gerus. Of stuur verder.